
ВАЛІЖЧАНІБ

Трека да закълежа, чи, мнозина отъ люкопрѣніе може да рекатъ, каква е искъда била да сѧ изложатъ тѣйзѣ правила на толкозе азыци, когато га преведени на болгарски? или сѧ това издатель-атъ иска да сѧ пакаже намъ чи знае много азыци! На таковы гмиренни отъ нынѣ никъ отговаряме да прошаватъ и да не баразатъ да мамратъ, защо то всъко ибшо си има и гвоя та цѣль. А колко то за оноба азъ таквазъ мысла никто самъ ималъ никто ѡе ималъ, като сѧ познакамъ самин, чи юще никто въ матернъ-атъ си азыци не самъ станвалъ каквото треба и каквото сѧ вижда, колко повече мога да познакамъ и да сѧ показвамъ си чужди тѣ и подаюкъ тѣ азыци, въ конто едкамъ най мудри тѣ могатъ свободно да плаватъ. За това да не сакатъ ибкои си, чи отъ знаніе написахъ тазе книга и толкозе азыци. Не! но само за едно люкопытство гы изложихъ какъ то си вѣха и въ онадѣ книга отъ којто сѧ зеха и на болгарски прикедоха, и за кол-то споманахме тѣкъ въ заглавието. Освѣтиъ тока изложихъ сѧ повече и си таквозе намѣреніе за полза на болгарскій нашъ народъ, като видатъ си дѣло чи и тѣмъ не е невозможно да си пастратъ книги тѣ, и да сѧ злъкаратъ, когато щата, си европейски по далбокы азыци, отъ конто извира всъко очилично закращеніе и народно просвѣщеніе. И за това мола да мя проставатъ

Издатель-атъ.